

STUDIUL 5

CHEMAREA LA UCENICIE ADRESATĂ CELOR BOLNAVI

Comentariu de Alejandro Bullon

Prietene, în acest studiu vom vedea că ucenicia îi include de asemenea pe cei bonavi. Pe vremea Domnului Hristos, exista printre păgâni concepția falsă că boala este o pedeapsă divină, că persoana în cauză e bolnavă fie pentru că ea sau cineva din familia ei a comis vreun păcat. Numai că această concepție o aveau nu doar păgâni, ci și ucenicii Săi. Un exemplu este înregistrat în Ioan 9,1-3:

1 Când trecea, Isus a văzut pe un orb din naștere.

2 Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”

3 Isus a răspuns: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

Răspunsul pe care li-l dă Isus ucenicilor pare să complice problema. El spune că nici omul acela și nici părinții lui nu au păcătuit, ci s-a născut orb ca să se arate lucrările lui Dumnezeu. Cum adică? Acel om este un fel de cobai menit să manifeste lucrările lui Dumnezeu? Ce fel de Dumnezeu este Acesta care permite ca un om să sufere pentru a se descoperi lucrările Sale? Misterul se dezleagă atunci când analizăm mai atent textul biblic, pentru că în grecește, limba în care a fost scris acest pasaj, „ca” înseamnă de fapt „din cauza” sau „ca urmare”. Astfel că, descoperind înțelesul original al pasajului, iată ce spune de fapt Domnul Isus: „N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui” și continua „dar din cauza aceasta puterea lui Dumnezeu se va arăta”. Mântuitorul vrea să spună că boala este o lege a vieții noastre păcătoase. Boala nu este rezultatul păcatului, în concret, al cuiva, ci al faptului că trăim într-o lume deformată prin apariția păcatului. Și cum această situație nu se poate schimba până la venirea Domnului Hristos, puterea lui Dumnezeu va continua să se manifeste de multe ori. Profeta din Isaia 53 spune că Mesia va veni să ia asupra Lui toate bolile noastre, fapt confirmat chiar de Isus în Matei 8,16.17:

16 Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate și a tămăduit pe toți bolnavii,

17 ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”

Isus a venit pe pământ pentru a descoperi puterea lui Dumnezeu asupra păcatului și dacă bolile sunt rezultatul păcatului, El le-a învins, prin minunea vindecărilor. Acum se naște întrebarea: De ce aceste minuni nu pot fi o realitate actuală prin noi? În primul rând, să nu uităm că El era prezent pe pământ pentru a instaura Împărăția Sa, iar oamenii trebuiau să fie impresionați, zguduți nu doar prin cuvânt, ci și prin fapte miraculoase. Același lucru s-a întâmplat și pe timpul bisericii primare. Minunile erau necesare pentru a atrage lumii atenția asupra creștinismului care se instaura. Astăzi probabil nu vedem aceste fapte surprinzătoare, dar lucrarea de vindecare nu a fost trecută cu vederea. Continuăm să ne preocupăm de vindecarea omului prin intermediul spitalelor noastre, de lucrarea medicală, în general. Ea este parte a lucrării medicale pe care o predicăm. Consider că importantă nu este atât de mult vindecarea, cât prevenirea bolilor, învățându-i pe oameni să respecte principiile unei vieți sănătoase.

În partea a doua a acestui studiu, vedem conceptul biblic cu privire la sănătate. În Marcu 2 descoperim istoria vindecării unui paralytic, care a fost adus de prietenii lui la Isus și introdus în casă prin tavan. Când a văzut bolnavul, Învățătorul i-a spus: „Păcatele îți sunt iertate”. Dar această atitudine a lui Isus nu a fost înțeleasă de farisei, care au început să discute între ei cu privire la autoritatea lui Isus de a ierta păcatele. Văzând atitudinea acestora față de El, Isus i-a spus bolnavului: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă” și chiar în acel moment paralyticul a fost vindecat. Lecția pe

care o putem învăța din această minune este conceptul biblic cu privire la sănătate, care nu privește doar corpul. Ellen G. White spune ca în cazul acestui paralytic, acest sărman om era încărcat de o istorie tristă de păcat. Este confirmat astăzi de știință că mintea și emoțiile, sentimentele afectează sănătatea corpului. Din punct de vedere biblic, omul este un cumul de facultăți mintale, fizice și spirituale. Un corp bolnav poate afecta facultățile spirituale, iar o viață spirituală bolnavă va afecta, cu siguranță și fizicul. Cultura grecească din timpul lui Isus privea această problemă într-o manieră distinctă. Pentru ei corpul era separat de spirit, spiritul era bun, iar corpul, carnea erau rele și trebuiau să sufere. Și există multă lume astăzi care gândește la fel. Acest principiu greșit își are rădăcinile în doctrina spiritului nemuritor. Prin minunea din Marcu Isus a învățat că ființa umană este o ființă indivizibilă, iar lucrarea noastră medicală nu trebuie să se limiteze numai la corp, la vindecare fizicului, ci la vindecarea ființei umane în întregime, iar acest îl vom dezbate în partea a treia a studiului.

Obiectivul final al lucrării noastre medicale nu se poate limita doar la corp, ci se extinde la ființa umană în întregime cu scopul de a o transforma într-un ucenic al lui Isus. Într-o altă ocazie Isus l-a vindecat pe demonizatul din ținutul Gadarenilor, iar când săracul captiv a fost eliberat atât fizic, cât și mental, Isus l-a trimis să mărturisească despre puterea transformatoare care l-a izbăvit. El a intenționat să spună prin această minune, că lucrarea de vindecare nu este completă dacă cel în cauză nu devine ucenic al lui Isus. Preocuparea noastră nu este doar de a prelungi viața, ci de a-i conduce pe oameni spre viața veșnică. Acest gând este foarte clar în scrierile lui Pavel. Iată ce spune în 2 Corinteni 4,7-10:

7 **7** *Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi.*

8 **8** *Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtorare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;*

9 **9** *prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți*

10 **10** *Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.*

Pavel spune că, întrucât trăim pe acest pământ, putem fi afectați de boli. Și copiii credincioși ai lui Dumnezeu se pot îmbolnăvi de cancer sau orice altă boală, deoarece trăiesc și ei în lumea păcatului. Pavel spune că, în această lume suntem încolțiți din toate părțile, dar nu deznădăjduiți, în strâmtorare, sperați; prigoniți, dar nu părăsiți, trântiți la pământ, distruși. Întotdeauna purtăm cu noi semnele morții lui Isus, pentru ca viața Lui să se manifeste în noi. Ceea ce contează este manifestarea, arătarea vieții lui Isus în noi. De aceea, lucrarea noastră medicală trebuie să se ocupe de corp, dar mai mult decât atât trebuie să-i transforme pe oameni în ucenici ai lui Isus.

Să trecem la alt punct al studiului. Atâta timp cât vom trăi în această lume, moartea va fi întotdeauna o realitate inevitabilă. Mă refer la moartea prin care vom trece toți, mai devreme sau mai târziu. Există un moment din viața lui Isus care reflectă această problemă. Îl găsim în Ioan 11,37-40:

37 **37** *Și unii din ei au zis: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?”*

38 **38** *Isus S-a înfiorat din nou în Sine și S-a dus la mormânt. Mormântul era o peșteră la intrarea căreia era așezată o piatră.*

39 **39** *„Dați piatra la o parte”, a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: „Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.”*

40 **40** *Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”*

Te rog să observi că unii se întrebau: „El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?”. Eu te întreb: Putea su nu putea? Este evident că putea, dar nu a făcut-o.

De ce? Pentru că dorea să le arate ucenicilor că atâta timp cât trăim pe acest pământ, moartea va fi o realitate inevitabilă, dar și că această moarte nu reprezintă de fapt o problemă, pentru că toți cei care mor în Hristos mor în speranța învierii la revenire lui Isus. El poate vindeca un copil bolnav, dar dacă nu îl vindecă, nu este motiv de disperare. De ce? Datorită speranței noastre în Isus, moartea în Hristos nu este sfârșitul tuturor lucrurilor. În schimb nu este la fel pentru cei care nu mor în Hristos. Din punct de vedere biblic, această moarte pământească este ca un somn, iar tu știi foarte bine că nimeni nu disperă când este vorba de un somn, pentru că are siguranța că la răsăritul soarelui, se va trezi. Atunci de ce ar trebui să ne speriem în fața morții, dacă avem siguranța absolută că, la sunetul trâmbiței, morții în Isus vor fi primii înviați?

Am ajuns la sfârșitul acestui studiu și vorbim despre misiunea încredințată de Isus bisericii Sale în domeniul sănătății. În biserica primară, minunile prin sănătate erau foarte prezente, fiind necesare pentru a trezi atenția oamenilor cu privire la biserica nou-născută. Isus Însuși a spus că cei ce Îl vor urma vor face lucruri mai mari decât a făcut El. În cazul lui Petru se spune că până și umbra hainei sale aducea vindecare oamenilor.

Dar dacă ne gândim bine la Noul Testament, putem să observăm că nu toți apostolii au făcut vindecări miraculoase. 1 Corinteni 12,7-11 spune:

7 Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora.

8 De pildă, unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh;

9 altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh;

10 altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor.

11 Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.

Este interesantă concluzia lui Pavel. El spune că același Duh împarte darurile la fiecare în parte, după cum dorește. Prieten drag, darul vindecării nu depinde de om, ci de Duhul Sfânt, care dă fiecăruia după cum dorește. Dar aceasta nu înseamnă că dacă nu ai primit darul vindecării, nu ar trebui să te preocupi de principiile de sanatate, știind mai ales că trupul nostru este templul Duhului Sfânt și că trebuie păstrat în cele mai bune condiții. Biserica trebuie să se preocupe azi de promovarea principiilor sănătății și, mai mult decât atât, trebuie să se focalizeze pe educația privind prevenția în domeniul sănătății. Dacă păcatul a adus boala ca o realitate a acestei vieți, multe persoane suferă din cauza neglijenței și pentru că nu țin cont de sfatul divin cu privire la sănătate. Pe de altă parte, aceasta nu înseamnă în mod automat că un creștin care manifestă o grijă deosebită față de corpul său nu se poate îmbolnăvi, pentru că trăim într-o lume contaminată. Moștenirea genetică este de asemenea afectată, până și fructele, legumele și atmosfera sunt poluate. De aceea, și creștinii adevărați pot să se îmbolnăvească și chiar să moară. Aceasta este legea vieții noastre, dar Isus vine curând, iar tot ce e rău se va sfârși.

În rezumat, studiul de astăzi ne învață că în misiunea noastră de a face ucenici trebuie să îi avem în vedere și pe cei bolnavi, prin intermediul vindecărilor miraculoase, folosind instrumentele alese de Dumnezeu, cărora le-a dat acest dar. Eu cred că medicii și cadrele medicale, în general, fac parte din categoria copiilor Săi care pot fi folosiți ca instrumente ale Sale de vindecare. Dar, în același timp, trebuie să-i învățăm pe oameni să devină ucenici ai lui Dumnezeu prin intermediul prevenției în domeniul sănătății, iar aici toți putem să ne implicăm, învățându-i pe oameni cum să-și păstreze mai bine sănătatea. Avem șapte remedii naturale: soarele, apa curată, munca utilă, alimentația sănătoasă, odihna și mai presus de toate încrederea în Dumnezeu. Menirea noastră este să facem ucenici care să-și pună toată încrederea în Isus Hristos.

Dumnezeu să te binecuvânteze!